

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1009.

Πόθεν ἡ παροιμιώδης φράσις: Faire des châteaux en Espagne (Ἰσπανικὴ-πυργοποιτῶν ἢ κτίζω, πύργους εἰς τὴν Ἰσπανίαν);

1010.

[Τῇ λύτῃ δοθεῖται ἐν βιβλίῳ].

1011.

Διενόηθην ἀριθμὸν τινα, τοῦτον δὲ πολλαπλασιάζω ἐπὶ 9 καὶ προσθέτω 8 εἰς τὸ γινόμενον, καὶ ἀφ' οὗ πολλαπλασιάζω πάλιν τοῦτο διὰ τοῦ διπλασίου τοῦ νοουμένου ἀριθμοῦ, διαίρειν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ 7 καὶ ἀφαιρέσω ἐκ τοῦ πηλικοῦ τὸ ἐπταπλάσιον τοῦ νοουμένου ἀριθμοῦ, ἔχω τὸν ἀριθμὸν 2085.

Ποῖος εἶνε ὁ ἀριθμὸς οὗτος;

1012.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων Paris—os—Breme νὰ σχηματισθῇ ἱστορικὸν τὸ ὄνομα.

1013.

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

Ματάθεσον τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς οὕτως, ὥστε ἀθροίσαντες αὐτοὺς ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως νὰ δίδωσι τὸν 34.

1014.

Τὰ δύο πρῶτά μου πολλὰ! πῶς ἔπονται θαλῶν.
Τὰ δύο ἄλλα μου ἐνὸς τὴν ὑπάρξιν λαλοῦν.
Ἀμφιβολίαν ἐξηγοῦν τὰ ἄκρα μου κοινῇ.
Καὶ φανερὰν τὰ μέσα μου τοῦ θρήνου τὴν φωνήν.
Τὸ ὅλον μου χωρὶς περὰ πετὰ ὡς πετρωτὸν,
Καὶ ζῇ, ὡς ὅλοι λέγουσι, ζῇ ἐπὶ ἑκατόν.

1015.

Ἡ μήτηρ μου μ' ἐγέννησεν, ἀσπλάγχχνος πατρηθεῖσα.
Ἡ δυστυχὴς! ἐξέπνευσεν, εἰς τοὺς ἀφροὺς ταφείσα.
Ἢ ἐγὼ σκληρῶς ἀποσπασθεὶς, εἰς φυλακὴν ἐκλείσθην.
Ἀλλὰ φοικτὴν ἐκδίκην, φυλακισθεὶς, ὠρτίσθην.
Καὶ μ' ὅσους ἤδη σχετισθῶ καὶ κάμω θιασώτας,
Εἰς ἀσποήματα ὠθῶ καὶ καθιστῶ προδότας.
Καὶ ὅμως εἴμ' εὐχάριστος ἔς τοὺς οἴκους σας ἐμβαίνω,
Καὶ ἀπαντᾶς εὐφραίνω.
Θερμὸν δὲν εἶμαι, φίλε μου, πλὴν μάθε, ὅτι καίω.
Ἄν ἔχῃς πνεῦμα, μ' ἔλυσες ἂν ὄχι, ὦ! σὲ κλαίω!

1016.

Διάβολος ἢ μάγος τις δὲν εἶμαι; μάθε ὅμως.
Πῶς ἐνοικεῖ ἔς τοὺς οἴκους μου καὶ ἡ χαρὰ κι' ὁ τρόμος.
Ὅσοι εἰσέλθουν, ὁμιλοῦν, κ' ἔχουν κλειστὸν τὸ στόμα.
Περιπατοῦσιν, ἔχοντες ἀκίνητον τὸ σῶμα.
Τρώγουν, χωρὶς νὰ τρώγωσι, βλέπουν, χωρὶς νὰ βλέπουν,
Καὶ δίχως τι νὰ πράττωσι, τὰ πάντα ἀνατρέπουν.
Θαυμάζεις; Εἶμαι φίλος σου, οἰκέτιος μὲ ἡξέουρις.
Ἀλλ' ἂν δὲν ἦσαι ἔξυπνος, ποτὲ δὲν θενά μ' εὐρῃς.

1017.

Ὁ χόσμος ὅλος μ' ἀγαπᾷ, πλὴν φρόνιμος κἀνένας.
Πλειότερον, οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρας φρονίας.
Ἄν κεφαλὴν καὶ τράχηλον καὶ πόδας μου ἐνώσῃς,
Ἀναγινώσκων Ὀμηρον, ἐμὲ θεὸν ἀναγνώσῃς.
Ἐάν δὲ δίχως κεφαλὴν καὶ τράχηλον μ' ἀφήσῃς,
Στὴν Θράκην τότε, φίλε μου, ἔλθὲ νὰ μὲ ζητήσῃς.

1018.

Ἀνὴρ, ὀνητὸς ἀγέννητος, ὅτ' εἶμαι θὰ γνωρίσῃς,
Τὰ δύο τελευταῖά μου ἔαν ἀποχωρίσῃς.
Καὶ εἰς τὰ παιγνιόχαρτά μ' εὐρίσκεις ἐν τῷ ἄμα,
Τὸ πρῶτόν μου καὶ ἔσχατον ἂν ἀφαιρέσῃς γράμμα.
Εἰς ἀκότος, βλέπεις, κρύπτομαι, καὶ ὅμως μάθε ὅτι,
Ἐάν τρωθῶ προσδιδραμὶ ἐν ἀκαρεῖ ἔς τὰ ἀκότη.

1019.

Εἶμαι νεκρὸς καὶ ὑπάρξιν οἱ πόδες σου μὲ δίδουν.
Ἄν μὲ κατατομήσωσι, παράδοξον! θὰ ἴδουν
Ν' ἀνῆκα εἰς τὸν Ὀλυμπον, τὸν Πάρνηθα, κ' ἐν γένει
Εἰς ὅλα ὅσα ἡ αὐτὴ συγγένεια μᾶς δένει.

1020.

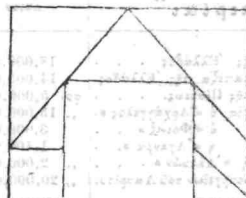
Mot carré.

[Τῇ λύτῃ δοθεῖται ἐν βιβλίῳ].

Je suis, tu est, il est, nous sommes.... le premier;
A toi — mais pas à vous — appartient le deuxième;
Le bonheur ici — bas!... souvent c'est le troisième;
Et Virgile a chanté les exploits du dernier.

ΛΥΣΕΙΣ

1003.

1004.

Ἡ εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας πολιτογραφηθεῖσα λέξις banqueroute (χρεωκοπία) προήλθεν ἐκ Βενετίας καὶ ἐδήλου ἀνεσκευασμένην ἢ τεθραυσμένην τράπεζαν, banca rotta, ἢ banco rotto. Καὶ σήμερον ἐτι πολλαχοῦ τῆς Ἰταλίας διεξάγουσιν οἱ κολληβισταὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐν ὑπαίθρῳ, ἔχοντες τὰ ποικίλα νομίσματά των ἐπὶ σανίδος, στηριζομένης εἰς δύο σκόλοπους, καλουμένης δὲ banca. Ὅσακις ἀργυραμοιβὸς τις μὴ εἶχε πρόχειρον τὸ χρεώδες νόμισμα ἢ κερατίον, ἐδανείζετο τοῦτο παρὰ τῶν ἐγγύς ὁμοτέχνων του· ἐάν δὲ μὴ τὸ ἀπέδιδεν ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας, καὶ καθόλου εἰπεῖν, ἐάν μὴ ἐγκαίρως ἐπήρκει εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, ἡ τράπεζά του ἐθράδετο βιαίως, ἐν Βενετίᾳ μάλιστα, αὐτὸς δὲ διέκοπτε τὰς ἐργασίας του ἄχρις οὗ συμβιβασθῇ τοῖς δανεισταῖς αὐτοῦ. Ἐν Γενουῇ καὶ Ναυπλίᾳ ἐβιάζετο ὁ χρεωκοπὸς νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ἀναξίχρεον αὐτοῦ ἐπὶ ὀρισμένης πέτρας καὶ ὀρίστατο παθήματα ἤκιστα εὐκοσμία καὶ εὐπρεπή. Σὺν τῷ χρόνῳ προΐοντι ἐπενοήθη ἐν Ἰταλίᾳ ἄλλη φράσις εὐφρυνότερα, fallire ἢ τοι «ἀμαρτάνειν ἢ πλανᾶσθαι» ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν, καθιερώθη δὲ μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς παραγομένων fallito, fallimento, εἰς τὰς ἄλλας ῥωμανικὰς διαλέκτους.

1005.

α') Λαμβάνομεν ἐκ τοῦ ἀσχοῦ τρεῖς διὰ τοῦ μικροῦ δοχεῖον καὶ πληροῦμεν τὸ μεγαλύτερον (ἦτοι τὸ τῶν 3 1/2 ὀκάδων). Καὶ τοιουτοτρόπως ἔχομεν εἰς μὲν τὸν ἀσχὸν 1 1/2 ὀκ. εἰς τὸ μικρὸν δοχεῖον 1, καὶ εἰς τὸ μέγα 3 1/2.

β') Τὸ ἐκ 3 1/2 ὀκάδων πεπληρωμένον δοχεῖον κενοῦμεν εἰς τὸν ἀσχόν.

γ') Ὡσαύτως εἰς τὸ κενοῦν δοχεῖον κενοῦμεν καὶ τὴν ἐν τῷ μικρῷ δοχεῖῳ 1 ὀκάν.

δ') Πληροῦμεν τὸ μικρὸν δοχεῖον (ἐκ τοῦ ἀσχοῦ) καὶ κενοῦμεν αὐτὸ εἰς τὸ μεγαλύτερον.

Ὅθεν δὲ πράττοντες, ἔχομεν εἰς μὲν τὸν ἀσχόν 2 1/2 ὀκάδας, εἰς δὲ τὸ μέγα δοχεῖον ἐτέρας 2 1/2, ἦτοι ἐν ὅλῳ ὀκάδας 5.

N. A.

1006.

I	M	A	Σ
M	Y	I	A
A	I	Ω	N
Σ	A	N	H

1007.

D	E	P	O	T
E	T	A	P	E
P	A	L	I	R
O	P	I	U	M
T	E	R	M	E

1008.

Chacun a son penchant vers le vice (Chaque 1 a son penchant vers le vice.)